

หน้า ๓ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๗ /๒๕๕๐

ทุกฉบับกล่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ถูกร้องเรียนและสงสัยว่าได้มีการร้องเรียนจริงหรือไม่ จึงควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งการร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตน และเมื่อการสอบข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นจนมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ก็ควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย และข้อมูลข่าวสารตามคำขอในกรณีนี้ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ส่วนกรณีที่เทศบาลตำบลหนองแคอ้างว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้รู้ถึงตัวผู้ร้องเรียนและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๕) นั้น ก็สามารถแก้ไขได้ด้วยการปกปิดชื่อและข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนและพยาน สำหรับข้อความที่เขียนด้วยลายมือนั้นอาจจัดทำสำเนาโดยวิธีการคัดลอกจากต้นฉบับ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เทศบาลตำบลหนองแคเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนข้อความ หรือทำด้วยประการอื่นใด เพื่อไม่ให้ทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนและพยานได้

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

ผนวก ข

คำวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

หน้า

คำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

1. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 2/2548	64
2. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 59/2548	67
3. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 69/2548	69
4. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 111-115/2548	71
5. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 117/2548	78
6. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 148/2548	81
7. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 29/2549	85
8. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 25/2550	88
9. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 48/2550	92

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒ /๒๕๔๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ใช้ประกอบการพิจารณา ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากงาน เพื่อนำไปประกอบการฟ้องร้องต่อศาลแรงงานกลาง

บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือที่ ปณท วส.(วน) ๐๔๒๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยถือเป็นเอกสารลับ จะพิจารณาอนุญาตให้ได้เฉพาะส่วนคำให้การของผู้อุทธรณ์เท่านั้น และได้ส่งสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๗ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ดังกล่าว ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่า บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด อนุญาตให้เฉพาะส่วนคำให้การของผู้อุทธรณ์ชุดที่การสอบสวนภายใต้ข้อบังคับ (การสอบสวนทางวินัย) ซึ่งยังมีชุดการสอบสวนที่ไม่เป็นไปตามข้อบังคับ (การสืบสวนข้อเท็จจริง) ที่มีการชี้ให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอรับเอกสารทั้งหมดเพื่อประกอบสำนวนคำฟ้องขอความเป็นธรรมต่อศาลแรงงานต่อไป

ต่อมา บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือที่ ปณท วส.(วน)/๐๕๒๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ให้เปิดเผยและส่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๙ รายการ คือ

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

๑. สำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์
 ๒. สำเนาสรุปลผลการสอบสวน
 ๓. สำเนาคำสั่ง กสท. ที่ ๕๑๒๔๓/๒๕๔๔ และที่ ๕๑๒๔๔/๒๕๔๔ สั่ง ณ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและให้พนักงานพักงาน
 ๔. สำเนานหนังสือที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา
 ๕. สำเนาคำสั่ง ศป.เด่นชัย ที่ ๒/๒๕๔๐ สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และที่ ๓/๒๕๔๓ สั่ง ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและเวลาปฏิบัติงานของพนักงาน ศป. เด่นชัย
 ๖. สำเนาบันทีก กสท. ๖๑๙ (๕๔๐๑๐)/ - ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ เรื่อง ให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่
 ๗. บันทีกของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ ซึ่งแจ้งกรณีรับสารภาพว่าได้เปิดซองจดหมายธรรมดา
 ๘. สำเนาภาพถ่ายของไปรษณีย์ภัณฑ์ ที่ผู้อุทธรณ์เปิดแกะ
 ๙. สำเนาคำสั่ง ศป. เด่นชัย ที่ ๑๓/๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๗/๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานศูนย์ไปรษณีย์เด่นชัย
- สำหรับเอกสารอื่น ๆ นอกจากนี้ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตาม มาตรา ๑๕ (๒), (๓), (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนบริษัทการไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอและบริษัทการไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งมิให้เปิดเผยคือ จำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนทางวินัย จำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑ บันทึกความเห็นของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารการรายงานข้อเท็จจริงหรือการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน รายการที่ ๒ บันทึกคำให้การพยานจำนวน ๓ ราย เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน และรายการที่ ๓ บันทึกคำให้การของผู้ถูกร้องในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้แทนบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด แจ้งว่า เหตุที่มีได้ให้ข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว เนื่องจากตามหนังสือของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ที่ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจนว่าขอข้อมูลข่าวสารรายการนี้ด้วย แต่เมื่อผู้ถูกร้องร้องขอก็สามารถเปิดเผยให้ทราบได้เพราะเป็นคำให้การของผู้ถูกร้องเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ใช้พิจารณาลงโทษผู้ถูกร้อง การสอบสวนทางวินัยผู้ถูกร้องได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกร้องแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกร้องโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกร้องที่จะได้ตรวจสอบถึงข้อเท็จจริงว่า การพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องเป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ เพื่อที่ผู้ถูกร้องจะได้ใช้สิทธิโต้แย้งและปกป้องคุ้มครองตนเอง ให้ได้รับความเป็นธรรม และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยชื่อพยานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอคือ บันทึกความเห็นของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกคำให้การพยานจำนวน ๓ ราย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ สำหรับบันทึกคำให้การของผู้ถูกร้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องให้ไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเอง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง รวม ๓ รายการ คือ บันทึกความเห็นของประธานกรรมการสืบสวน บันทึกคำให้การพยาน จำนวน ๓ ราย และบันทึกคำให้การของผู้ถูกร้อง พร้อมคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

หัวหน้าคณะที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔ / ๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ ร้องเรียนกล่าวหาผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางปะอินว่า กระทำผิดวินัยและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ

ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ อย ๐๐๒๙.๒/๑๐๕๒๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ในขณะที่ พักอาศัยอยู่ที่ตำบลบางกระสั้น อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้องเรียนกล่าวหาพันตำรวจเอก [REDACTED] ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางปะอิน ว่ากระทำผิดวินัยและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เนื่องจาก ผู้อุทธรณ์ได้ไปพบพันตำรวจเอก [REDACTED] เพื่อแจ้งเบาะแสการเล่นการพนันซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานี

/ตำรวจภูธร...

หน้า ๑ ใน ๓ หน้า

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๔/๒๕๕๘

ตำรวจภูธรอำเภอบางปะอินเข้าไปเก็บผลประโยชน์และไม่ดำเนินการจับกุม แต่พันตำรวจเอก [REDACTED] ไม่ให้การต้อนรับและไม่สนใจที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเบาะแสที่แจ้งให้ทราบ ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ายังไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนข้อร้องเรียนว่าเป็นความจริง จึงยุติเรื่องและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น ประกอบด้วย รายงานการสืบสวน (ตามบันทึกข้อความตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗) และบันทึกคำให้การของพยานจำนวน ๑๐ ปาก เฉพาะรายงานการสืบสวนมีรายละเอียดเกี่ยวกับสรุปคำให้การพยานบุคคล และความเห็นของผู้สืบสวน รายงานการสืบสวนดังกล่าวไม่มีข้อความใดที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ ทั้งไม่น่าจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียน เมื่อผลการสืบสวนปรากฏว่าข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไม่มีมูล ผู้อุทธรณ์จึงควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งการสืบสวนดังกล่าว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนบันทึกคำให้การของพยาน จำนวน ๑๐ ปาก นั้น พยานแต่ละปากได้ให้การตามข้อเท็จจริงที่ตนได้รู้เห็น โดยผลการสืบสวนระบุว่าไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนข้อร้องเรียนว่าเป็นความจริง การเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

(ศาสตราจารย์ คักดี สอนองชาติ)

หัวหน้าคณะที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒ จ / ๒๕๔๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัทไพรชณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานบริษัทไพรชณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทไพรชณีย์ไทย จำกัด ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริต รวม ๒ รายการ คือ

๑. หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษผู้อุทธรณ์ที่ลงชื่อนาย [REDACTED]

๒. คำให้การพยานในชั้นสอบสวนทางวินัย จำนวน ๓ ราย คือ คำให้การของหัวหน้าศูนย์ไพรชณีย์เด่นชัย ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์ไพรชณีย์เด่นชัย และหัวหน้าแผนกไพรชณีย์ธรรมดา

บริษัทไพรชณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือที่ ปณท วส.(วน)/๑๑๘๙ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันและการปราบปรามการทุจริต และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัทไพรชณีย์ไทย จำกัด โดยผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในความเที่ยงธรรม ใช้สิทธิโต้แย้งปกป้องตนเองให้ได้รับความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
หน้า ๑ ใน ๓ หน้า

บริษัทไพรชฌีไทย จำกัด คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ สค ๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรวม ๓ รายการไปแล้ว ซึ่งประกอบด้วย บันทึกความเห็นของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกคำให้การพยานในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ ราย คือ นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] และบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริง เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยไปแล้วเห็นว่ายังต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมอีก ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกครั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเพิ่มเติมก็เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ใช้พิจารณาลงโทษผู้อุทธรณ์ อันได้แก่ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษผู้อุทธรณ์ที่ลงชื่อนาย [REDACTED] คำให้การพยานในชั้นสอบสวนทางวินัย จำนวน ๓ ราย คือ คำให้การของหัวหน้าศูนย์ไพรชฌีเด่นชัย ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์ไพรชฌีเด่นชัย และหัวหน้าแผนกไพรชฌีธรรมดา การสอบสวนนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ที่จะได้ตรวจสอบถึงข้อเท็จจริงว่า การพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ เพื่อที่ผู้อุทธรณ์จะได้ใช้สิทธิโต้แย้งและปกป้องคุ้มครองตนเองให้ได้รับความเป็นธรรม และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยชื่อพยานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัทไพรชฌีไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

(ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)

หัวหน้าคณะที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑ – ๑๑๕ /๒๕๕๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED] ที่ ๑
นาย [REDACTED] ที่ ๒
นาย [REDACTED] ที่ ๓

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
กรมการจัดหางาน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์กรณีนี้ได้ความว่า

๑. นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

- (๑) รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทุกครั้ง
- (๒) บันทึกประจำวันของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด
- (๓) รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
- (๔) หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและบันทึกคำให้การทุกครั้งของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้

ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน และของผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำผิด

(๕) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งเอกสารที่พยานบุคคลได้อ้างอิงหรือยืนยันประกอบการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน

- (๖) พยานหลักฐานอื่น ๆ ทั้งหมดในสำนวนการสอบสวน
- (๗) สารบาญสำนวนการสอบสวน

/(๘) บันทึก...

หน้า ๑ ใน ๗ หน้า

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๑ - ๑๖๕ /๒๕๕๘

(๘) บันทึกความเห็นของผู้ตรวจสำนวนหรือฝ่ายเลขานุการของ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงาน ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอให้ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานใช้ประกอบการประชุมพิจารณาการดำเนินการทางวินัย

(๙) หลักฐานทั้งหมดที่แสดงว่ากระทรวงแรงงาน หรือ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการตามหนังสือ ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ในการปรึกษาหารือร่วมกับกรม กระทรวงต้นสังกัด ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้อื่นที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิด

(๑๐) รายงานการประชุมของ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงาน ทุกครั้งที่พิจารณาดำเนินการทางวินัยกรณีดังกล่าว

(๑๑) คำสั่งลงโทษข้าราชการทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำความผิดกับผู้อุทธรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีหนังสือ ลับมาก ด่วนมาก ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๑๔ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของสำนักงานนายกรัฐมนตรีได้ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องนำเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนประกอบการปฏิบัติหน้าที่ ให้รักษาความลับและไม่นำข้อความหรือเอกสารดังกล่าวโดยเฉพาะชื่อตัวและชื่อบริษัทจัดงานไปเผยแพร่ หรือเปิดเผยโดยเด็ดขาด เพื่อคุ้มครองพยานไม่ให้ได้รับความเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ๔ รายการ ได้แก่

(๑) รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

(๒) หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและคำให้การของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิดทุกคน

(๓) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้งหมดที่คณะกรรมการสอบสวนใช้เป็นพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา รวมทั้งเอกสารที่พยานบุคคลได้อ้างอิงหรือยืนยันประกอบการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน โดยขอให้เปิดเผยชื่อพยานทั้งหมด

(๔) สารบัญสำนวนการสอบสวน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๑ - ๑๑๕ / ๒๕๔๘

๒. นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๑ รายการ เช่นเดียวกับคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ ๑

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีหนังสือลับมาก ด่วนมาก ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๑๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ โดยให้เหตุผล เช่นเดียวกับที่ปฏิเสธผู้อุทธรณ์ที่ ๑

ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ๔ รายการ เช่นเดียวกับอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ ๑

๓. นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงกรมการจัดหางาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๑ รายการ เช่นเดียวกับคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และ ๒

กรมการจัดหางาน มีหนังสือ ที่ รง ๐๓๑๐/๗๖๕๑ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ที่ ๓ แจ้งเปิดเผยรายงานการประชุม อ.ก.พ.กระทรวงแรงงาน ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ และปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัย โดยให้เหตุผลเช่นเดียวกับที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานปฏิเสธผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และ ๒

ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของกรมการจัดหางานในส่วนที่ยังไม่เปิดเผย ๑ รายการ ได้แก่รายงานการสอบสวนทางวินัย

๔. นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๑ รายการ เช่นเดียวกับคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และ ๒

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีหนังสือลับมาก ด่วนมาก ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๒๑ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ที่ ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ โดยให้เหตุผลเช่นเดียวกับที่ปฏิเสธผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และ ๒

/ผู้อุทธรณ์...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๑ - ๑๑๕ /๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ๔ รายการ เช่นเดียวกับอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และ ๒

๕. นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

- (๑) รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทุกครั้ง
- (๒) บททักประจานของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด
- (๓) คำสั่งลงโทษข้าราชการทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดกับผู้อุทธรณ์

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือลับมาก ที่ นร ๐๑๐๗/๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ที่ ๑ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความบางส่วน และแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในส่วนที่ยังไม่เปิดเผยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่าเรื่องอุทธรณ์ทั้งห้าเรื่องเกี่ยวเนื่องกันจึงให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกันตามข้อ ๑๘ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน คำชี้แจงของผู้แทนกรมการจัดหางาน คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ขณะดำรงตำแหน่งนิติกร ๘ ว ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการแรงงาน ๗ ว สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน และผู้อุทธรณ์ที่ ๓ ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการแรงงาน ๗ ว กรมการจัดหางาน ถูกกล่าวหาว่าร่วมกับพวกรวม ๖ คน เรียกรับเงินค่าหัวคิวแรงงานหรือค่าคุ้มครองจากบริษัทจัดหางาน และเรียกรับเงินในกรณีที่บริษัทจัดหางานอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

/จัดหางาน ...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๑ - ๑๑๔ /๒๕๔๘

จัดทํานายกรัฐมนตรีมีคำสั่งที่ ๑๘๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ และคำสั่งที่ ๒๑๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ถู้อุทธน์กับพวก คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอบสวนแล้วเห็นว่าผู้ถู้อุทธน์กระทำผิดวินัยจริงและเสนอให้ลงโทษไล่อุทธน์ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานมีมติให้ไล่อุทธน์ทั้งสามออกจากราชการ ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้มีคำสั่งลงโทษไล่อุทธน์ที่ ๑ ออกจากราชการ ตามคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ลงโทษไล่อุทธน์ที่ ๒ ออกจากราชการ ตามคำสั่งที่ ๑๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ และกรรมการจัดทํานายลงโทษไล่อุทธน์ที่ ๓ ออกจากราชการ ตามคำสั่งที่ ๓๔๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ขณะนี้ผู้ถู้อุทธน์ทั้งสามอุทธน์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อ ก.พ. จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธน์

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า นายกรัฐมนตรีได้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องนำเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนไปประกอบการปฏิบัติหน้าที่ ให้ความสำคัญลับและไม่นำข้อความหรือเอกสารดังกล่าว โดยเฉพาะชื่อตัว และชื่อบริษัท จัดทํานายของพยานไปเผยแพร่หรือเปิดเผยโดยเด็ดขาด เพื่อให้ความคุ้มครองพยานไม่ให้ได้รับความเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอ

ผู้ถู้อุทธน์ทั้งสามได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า พยานหลักฐานที่ใช้เป็นเหตุในการลงโทษผู้ถู้อุทธน์ทุกคนมีเพียงพยานบุคคลเท่านั้น มิได้มีพยานเอกสารหรือวัตถุพยานอื่นใดประกอบเลย ดังนั้น หากผู้ถู้อุทธน์ไม่รู้ว่พยานคนใดให้การปรักปรำผู้ถู้อุทธน์ว่อย่างไร ผู้ถู้อุทธน์ก็ไม่อาจที่จะชี้แจงต่อสู้ได้ว่าพยานคนใดรู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถู้อุทธน์หรือไม่ ผู้ถู้อุทธน์จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ต่อสู้ในชั้นอุทธน์ โดยต้องการหักล้างคำให้การของพยานบุคคลฝ่ายผู้กล่าวหา

คณะกรรมการฯ ได้กำหนดประเด็นพิจารณา ดังนี้

๑. ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธน์แก่ผู้ถู้อุทธน์หรือไม่ เห็นว่ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานมีมติให้ลงโทษไล่อุทธน์ทั้งสามออกจากราชการ โดยพิจารณาจากรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย รายงานการสอบสวนดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องและกระทบต่อ

/สิทธิของ...

สิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง เมื่อปรากฏว่าการสอบสวนทางวินัยได้เสร็จสิ้นและได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดในสำนวนการสอบสวนเพื่อปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาคนอื่นนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์กับพวกถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิด ผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนจึงมีความสัมพันธ์ต่อกัน คำให้การของผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งอาจมีผลต่อผู้ถูกกล่าวหาคนอื่น ๆ ด้วย จึงมีเหตุอันสมควรที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบรายละเอียดในคำให้การของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิดด้วยกัน การเปิดเผยบันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนให้แก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกับรายอื่น ไม่น่าจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. ควรเปิดเผยชื่อพยานและชื่อบริษัทหรือไม่ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สรุปว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยและเสนอให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยอาศัยพยานบุคคลเป็นหลัก ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้อุทธรณ์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง คำให้การของพยานจะต้องรับฟังโดยปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยใด ๆ ว่าพยานกับผู้อุทธรณ์มีสาเหตุโกรธเคืองหรือสาเหตุอื่นใดต่อกัน เพราะหากพยานคนใดมีสาเหตุกับผู้อุทธรณ์ คำให้การของพยานผู้นั้นก็ทำให้เชื่อถือได้น้อยลง และผู้อุทธรณ์ก็มีโอกาสได้นำสืบพยานของตนหักล้างถ้อยคำของพยานผู้นั้นได้อย่างเต็มที่ ในประเด็นนี้หน่วยงานของรัฐอ้างเหตุที่ไม่เปิดเผยเพียงว่า นายกรัฐมนตรีได้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องมิให้เปิดเผยตามที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอ แต่ในการพิจารณาไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าหากผู้อุทธรณ์ได้รู้ตัวพยานแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อดำเนินถึงผู้อุทธรณ์ที่ถูกลงโทษให้ไล่ออกจากราชการซึ่งเป็นโทษทางวินัยสถานหนักและต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ต่อสู้ในชั้นอุทธรณ์แล้ว จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมการจัดหางาน และสำนักงาน

/ปลัดสำนัก...

หน้า ๗ ใน ๗ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๑ - ๑๑๕ /๒๕๔๘

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่
ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

77

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค๑๑๓/๒๕๕๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำแหน่งนักวิชาการพัฒนาชุมชน ๖ ว มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

จังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งเปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัย และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลของฝ่ายผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ ปาก แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานคนอื่น ๆ ไว้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดบุรีรัมย์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นาง [REDACTED] ราษฎรหมู่ที่ ๑ ตำบลสมแวง อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน เกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ในการรับซื้อฝักที่ดิน กรมการพัฒนาชุมชนตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีเจตนาฉ้อโกงทรัพย์สินของนางเลียง เจียรรัมย์ ไปเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่นโดยมิชอบ กรณีอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการและหน่วยงานอย่างร้ายแรง พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้จังหวัดบุรีรัมย์พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งที่ ๑๗๘๘/๒๕๕๗

/ลงวันที่ ...

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๑๖/๒๕๕๘

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๒๙๙๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกร้อง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอบสวนแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกร้องตามที่ถูกร้องเรียนเป็นการดำรงตนไม่เหมาะสมในการเป็นข้าราชการ ทำให้สังคมดูหมิ่นเกลียดชังเกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของตนเองและเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จังหวัดบุรีรัมย์ จึงมีคำสั่งที่ ๑๒๗๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษผู้ถูกร้อง โดยให้ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน และมีหนังสือ ลับ ที่ บร ๐๐๑๘/๓๕๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการดำเนินการทางวินัยให้อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชนทราบพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๐ รายการ ผู้ถูกร้องอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาลงโทษทางวินัย จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย แต่จังหวัดบุรีรัมย์ได้เปิดเผยให้เพียงรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายผู้ถูกร้อง จำนวน ๓ ปาก โดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานคนอื่น ๆ ไว้ ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องทั้งหมด

ผู้แทนจังหวัดบุรีรัมย์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า จังหวัดบุรีรัมย์ยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถูกร้องทั้งหมดจำนวน ๒๐ รายการ แต่ขอปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานไว้ เนื่องจากพยานเป็นผู้ที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันกับผู้ถูกร้อง ประกอบกับผู้ถูกร้องมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนอื่น ๆ ในพื้นที่ และญาติของผู้ถูกร้องส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการอยู่ในพื้นที่เดียวกับพยาน หากมีการเปิดเผยชื่อพยานอาจทำให้มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย และอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถูกร้องชี้แจงด้วยวาจาว่า การที่จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัยโดยปกปิดชื่อพยาน ทำให้ผู้ถูกร้องไม่อาจตรวจสอบหรือรู้ว่าพยานเป็นใคร เกี่ยวข้องอย่างไร ไม่อาจโต้แย้งหรือแสดงเหตุผลเพื่อหักล้างน้ำหนักพยานบุคคลนั้น ๆ ได้ จึงต้องการให้เปิดเผยชื่อพยานและข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกร้องทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้การสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกร้องแล้ว จึงย่อมมีเหตุผลอันสมควรที่ผู้ถูกร้องจะขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

/เพราะมีผล...

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๑๖๖/๒๕๕๘

เพราะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรงในการที่จะนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของตนต่อไป สำหรับประเด็นที่ขอให้เปิดเผยชื่อพยานนั้น เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยโดยพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ในการรับซื้อฝากที่ดินที่ก่อให้เกิดการโต้แย้งสิทธิจึงมีการร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา มิได้วินิจฉัยโดยรับฟังคำให้การพยานบุคคลเป็นหลัก พยานเป็นราษฎรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันกับผู้อุทธรณ์และมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมด้อยกว่าผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยชื่อพยานอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อพยานได้ และหากให้มีการเปิดเผยชื่อพยานก็อาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยชื่อพยานจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้เปิดเผยชื่อพยานเพื่อการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย และการคุ้มครองพยานบุคคลกรณีนี้แล้ว เห็นว่าการที่จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงพยานตามมาตรา ๑๕ (๔) นั้น เหมาะสมแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจลบ ตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ ตำแหน่ง รวมทั้งข้อความอื่นใดที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวผู้ให้การเป็นพยานได้

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘